

DANSKONST

KYRIE ODA HAR STUDERAT IN EVA INGEMARSSONS KOREOGRAFI FRÅN 1992. (BILD: BEATA RYDÉN)

– Lis Hellström Sveningsson

DANS

Skuggbild – 30 år senare

Atalante

Koreografi: Eva Ingemarsson
Kompositör: Niklas Rydén
Ljusdesign: Anna Wemmert
Kostymdesign: Karin Jatta
Dansare: Kyrie Oda
Spelas t o m 20 februari

De gamla klassiska baletterna iscensätts om och om igen på de stora dansinstitutionerna. Både i den koreografi som en gång skapade dem och i nya versioner. Inom den moderna, samtida dansen är det däremot sällsynt med återuppsättningar. Merparten av de verken skapas inom den fria sektorn där infrastrukturen är mycket svagare. Konstellationerna är skörare eftersom fria utövare samlas för en kort period, scenerna är få, ibland tillfälliga. För det mesta premierar dessutom anslagsgivarna nya projekt. Allt bidrar till danskonstens alltför korta speltider.

Dessbättre kan i dag skönjas en trend där flera koreografer återvänder till tidigare verk. Så gör till exempel Gun Lund på scenen 3:e våningen och nu Eva Ingemarsson på Atalante. Ingemarsson har tagit upp sitt verk ”Skuggbild” från 1992 och presenterar det med tidsspannet markerat i titeln ”Skuggbild – 30 år senare”. Det är en liten pärla som visar de grundläggande utgångspunkterna i Eva Ingemarssons danskonst och samtidigt pekar framåt.

Stycket var koreografens första egna längre solo och 1992 dansade hon själv på scenen.

Inför återuppsättningen har det ursprungliga teamet samlats. Niklas Rydén, som komponerade musiken, har tagit fram sitt original med bandad elektroakustisk musik. Anna Wemmert har satt ljuset, precis som det var och kostymören Katrin Jattas tunna vackra klänning rör sig med dansaren över de grova presenningar som med sina veck skapar ett landskap på scengolvet.

Det som skiljer sig från 1992 är dansaren, nu är det unga Kyrie Oda som har studerat in koreografin. Med den äran. Lyhört och med stor känsla för Eva Ingemarssons rörelsespråk bjuder hon på en dryg halvtimme vacker dans som ger utrymme för reflektion och kontemplation.

Det grova golvet utgör en tydlig kontrast till de fint utmejslade rörelserna. Och ändå är kontakten sinnlig, inte bara i dansarens kontakt med de små vattenpölarorna bland vecken. Riktningen är länge uppåt, utåt. I Eva Ingemarssons koreografier har alltid armar och händer viktiga roller, liksom kroppens hållning när den efter en rörelsesekvens fryser i en position. Tempot är långsamt och flödet i såväl dans som musik organiskt. Anna Wemmererts ljus skapar vägar i det veckade landskapet.

Sammantaget framstår ”Skuggbild” som en form av urkälla till det arbete som det här teamet under åren kommit att utveckla. Ett fruktbart och levande minne.

En fruktbar och levande ”Skuggbild”
